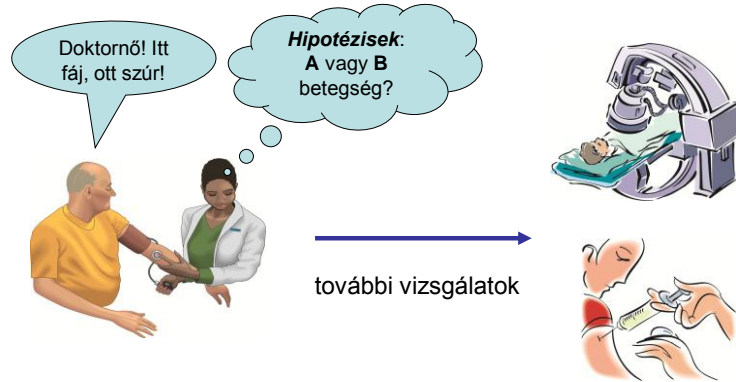

Orvosi tevékenység

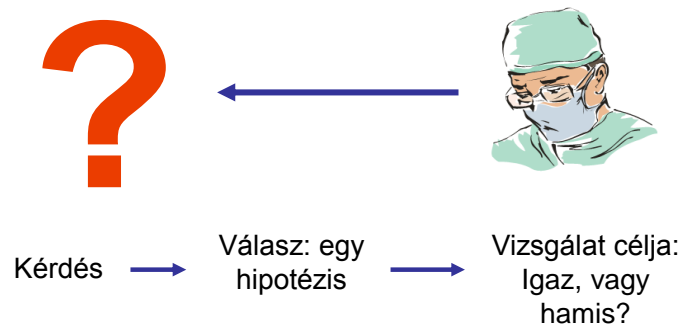
Döntés

Ön az A betegségben szenved.

Helyes döntés?
Mekkora az
esélye a
tévedésnek?

Hipotézis vizsgálatok menete

Kérdés és hipotézis

A populáció

ismeretlen jellemzők

feltételezett populáció

ismert, vagy ismertnek
feltételezett jellemzők

kérdés

lehetséges válasz

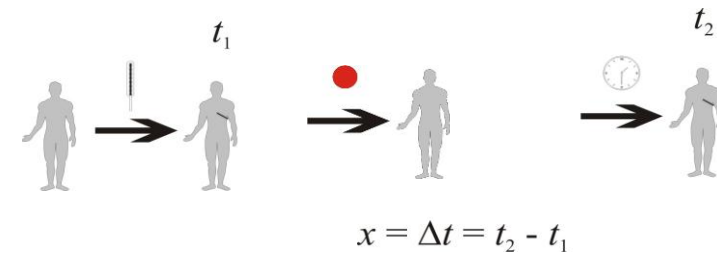
Sok feltételezhető populáció

Egy példa

Kérdés: Hatásos a lázcsillapító gyógyszer?

kísérlet

Miért nem elég egy kísérlet?

Kimenetel: 1. $\Delta t > 0$; 2. $\Delta t = 0$; 3. $\Delta t < 0$.

Eldönthető ez alapján?

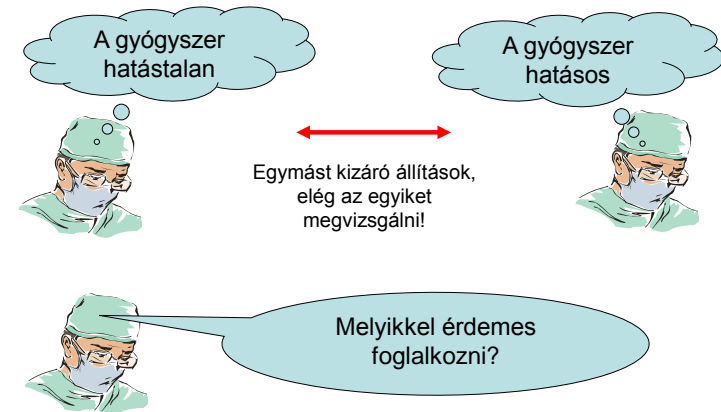
Nem csak a gyógyszer befolyásolja a testhőmérséklet alakulását!

Feltevés!

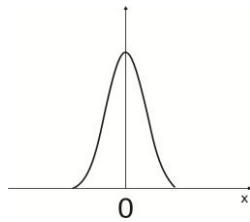
Az egyéb hatások, véletlenszerűek.

Hipotézisek

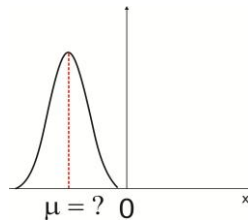
A megfigyelt változó eloszlása

A gyógyszer
hatástalan

A véletlen hatások
eredője 0.

A gyógyszer
hatásos

Mekkora a hatás?

**Ha a populációt
megismerhetnénk!!!**

Eredmény

$$\mu = 0$$

Következtetés

A gyógyszer hatástalan.

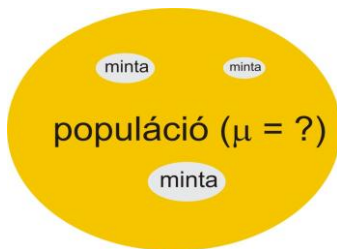
$$\mu < 0$$

A gyógyszer hatásos, a
hatás mértékére a μ
jellemző.

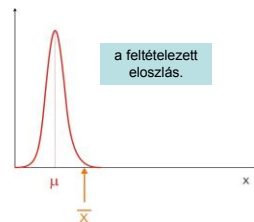
A helyzet „fokozódik”

A populáció általában nem
ismert, de a hipotézisünk
hozzárendel valamilyen
értéket.

A minta nem azonos a
populációval!

pl. az átlagok ingadoznak a
várható érték körül!

a feltételezett
eloszlás.

**Mi az oka az
eltérésnek?**

Mintavételezés
véletlen ingadozás.
(A feltevésünk helyes!)

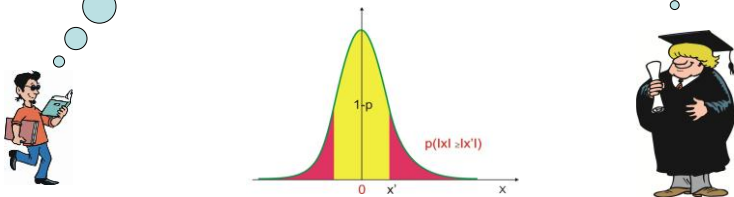
Az alapfeltevésünk
(hipotézisünk) nem igaz
(tévedtünk!).
Az eltérés nem
véletlen.

Mi alapján dönthetünk?

Mekkora az esélye, hogy a minta valóban az adott populációból származik?

Ehhez ismert paraméterű eloszlás szükséges!

Nullhipotézis: (H_0)

a minta/minták eltérése a választott populáció(k)tól a mintavételből származó véletlen eltérés. Gyakran egy tagadó válasz a feltett kérdésre. (példa: a gyógyszer nem hatásos.)

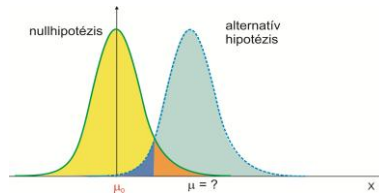
Alternatív hipotézis: (H_1)

a minta/minták eltérése a választott populáció(k)tól nem véletlen. (példa: a gyógyszer hatásos)

Döntéshozatal

Mi alapján hozhatunk döntést?

Olyan változókra van szükség, amelyek elméleti eloszlása ismert!

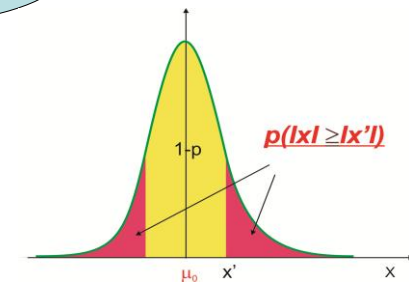

Nullhipotézis

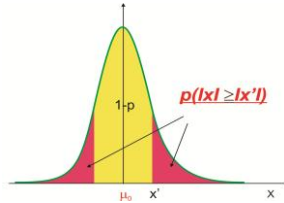
Mekkora az esélye a véletlen eltérésnek?

Ismert eloszlás esetében megadható!

(Az eloszlás alakja nem mindig ilyen, de ismert!)

Szignifikáns?

p annak a valószínűsége, hogy az eltérés véletlen!

Ha p elég nagy, lehet véletlen, ha p elég kicsi a különbséget szignifikánsnak tekintjük!

Szignifikancia szint

Elég nagy, elég kicsi?

Válasszunk egy értéket, amelyet határnak tekintünk! Ez a szignifikancia szint.

Jelölése: α .
Orvosi gyakorlatban értéke igen gyakran 5%.

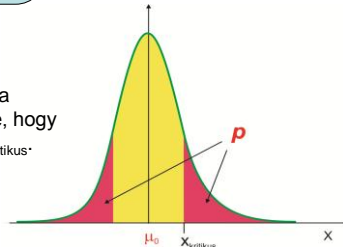
A döntés alapja

Ha a p elég kicsi, nagyobb az esélye, hogy a nullhipotézis nem igaz. Azaz inkább az alternatív hipotézis a valószínűbb.

x_{kritikus} : a szignifikancia szinthez tartozó érték

$x_{\text{számolt}}$: a mintá(k)ból számolt érték

p annak a valószínűsége, hogy $x_{\text{számolt}} \geq x_{\text{kritikus}}$

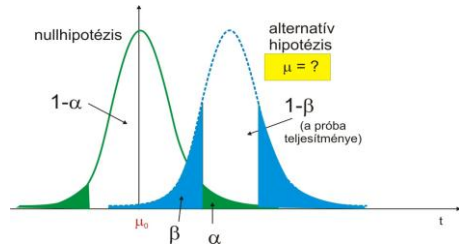

A döntés

1. Ha a véletlen eltérés valószínűsége kicsi ($p(|x| \geq |x_{\text{krit}}|) \leq 5\%$) – elvetjük a nullhipotézist.
2. Ha a véletlen eltérés valószínűsége nagy ($p(|x| \geq |x_{\text{krit}}|) > 5\%$) – megtartjuk a nullhipotézist.

A válasz sohasem igen - nem, vagy igaz - hamis!!!

A döntést jellemző mennyiségek

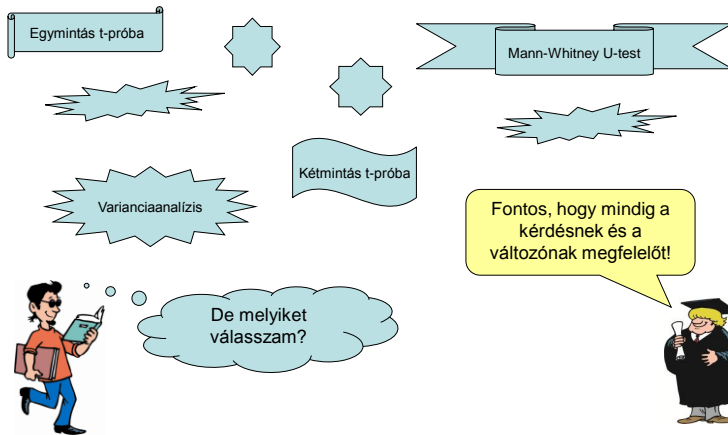
α : **szignifikancia szint**. (Annak a valószínűsége, hogy a nullhipotézist elvetjük, holott igaz.)

A β értéke általában nem ismert!

A döntés „jósága”

		döntés: a nullhipotézist	
		megtartjuk	elvetjük
tény: a nullhipotézis	igaz	Helyes döntés	I. Típusú hiba (α)
	hamis	II. Típusú hiba (β)	Helyes döntés

Kiválasztás

A változó szerint

paraméteres

Egy ismert eloszlás
valamilyen paraméterére
vonatkozó hipotézis
vizsgálata.
Az ismert eloszlás
leggyakrabban a normális
eloszlás.

nem-paraméteres

Egy ismeretlen eloszlás
paraméterére, típusára
vonatkozó hipotézis
vizsgálata.

Nem-paraméteres eljárások

Eloszlás-független eljárások. (distribution free methods)

Előnyük : nem kötöttek eloszláshoz.
Hátrányuk: általában kisebb teljesítményűek.

Rangsorolós módszerek:
Az értékek helyett
az ún. **rang**okat használjuk.

Rangok

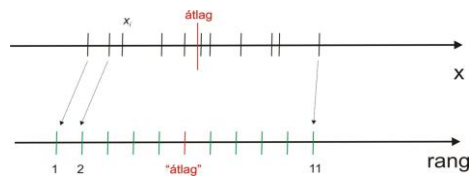
Rang: Egy valamilyen szabály szerint felállított sorban elfoglalt hely.

Kapcsolt rangok:
Azonos értékek esetében
az egyes értékek a rangok átlagát kapják.

pl.:
Hadnagy
Őrnagy
Ezredes
Stb.

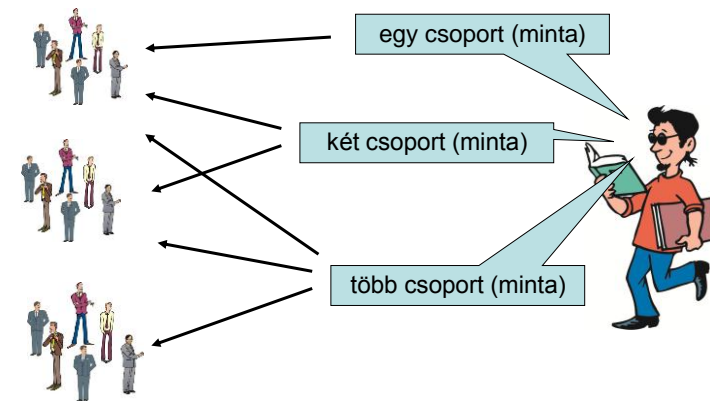
Érték:	1,2	2	2	3,5	4
Rang:	1	2,5	2,5	4	5

A rangok „átlaga” a medián

A medián veszi át az átlag szerepét.

A kérdés szerint

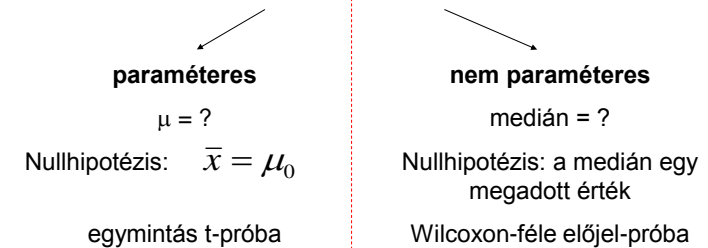
„Variációk egy témára”

	paraméteres	nem paraméteres
egy csoport	egymintás t-próba,	Wilcoxon-féle előjeles rangpróba, előjel-próba
két csoport	kétmintás t-próba	Mann-Whitney U-próba
több csoport	ANOVA	Kruskall-Wallis próba

(A teljesség igénye nélkül)

Vizsgálat egy csoportban

Kérdés: A minta alapján lehet-e a populáció jellemző értéke egy megadott érték?

Egymintás t-próba

A példa: Hatásos-e a lázcsillapító vagy sem?

Nullhipotézis: nem! $\mu_0 = 0$. De az átlag nem 0!

minta	átlag
1.	-0,2 °C
2.	-1 °C
3.	-1,5 °C

Ha az eltérés nagyobb, biztosabbnak tűnik az alternatív hipotézis (a gyógyszer hatásos)

Mit jelent a nagy eltérés?

Mi a mértéke az eltérésnek?

Standard hiba: az átlagok átlagos eltérése a μ -tól.

$$(\bar{x} \pm s_{\bar{x}})$$

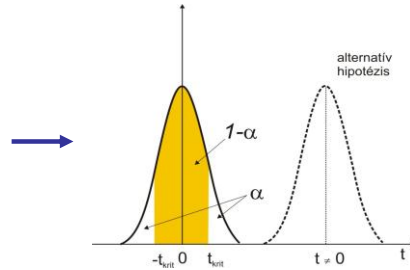
~ 68% - konfidencia intervallum.

A t-érték

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s_{\bar{x}}}$$

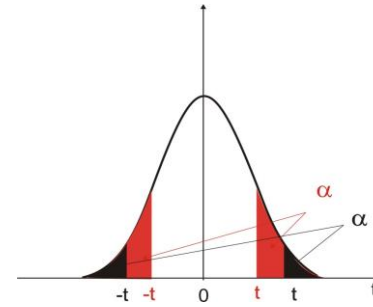
Viszonyítsuk az eltérést a standard hibához!
(μ_0 igen gyakran = 0)

Mivel az átlagok a μ_0 körül ingadoznak, a t-értékek a 0 körül.
(feltéve, hogy a nullhipotézis igaz!)

Miért alkalmasabb a t-érték?

Képesek vagyunk kiszámolni ennek az eltérésnek a valószínűségét!!! (Student- vagy t-eloszlás)

Csak a t-értékek véletlen ingadozását írja le!

Az eloszlás alakja függ az elemszámtól.

Miért t-eloszlású?

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s_{\bar{x}}} \longrightarrow \bar{x}$$

Az átlagok ingadozása normális eloszlással írható le.
A számláló tehát egy normális eloszlású változó!

$$s_{\bar{x}} = \frac{s}{\sqrt{n}} \longrightarrow s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

A szórás pedig valószínűségi változók négyzetösszegéből vont négyzetgyök.

t-eloszlás

$$\xi_n = \frac{\sqrt{n} \cdot \xi}{\sqrt{\sum \xi_i^2}}$$

Q.E.D.
(Quad erat demonstrandum)

A t változó
(n-1) szabadságfokú
t-eloszlást követ.

A szabadsági fok

Gondoltam 3
számra!
(minta)

A 3 szám átlaga: 8!
(információ!)

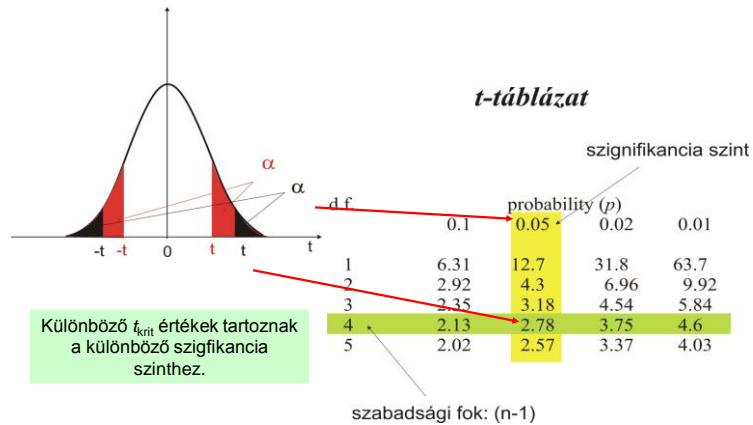
3, 12, 8 vagy 5, 7, 11 stb.

A szabadsági fok = n

3, 12, **9** vagy 5, 7, **12** stb.

A szabadsági fok = n-1

A t-táblázat

Döntés t-táblázat alapján

t-táblázat

szignifikancia szint

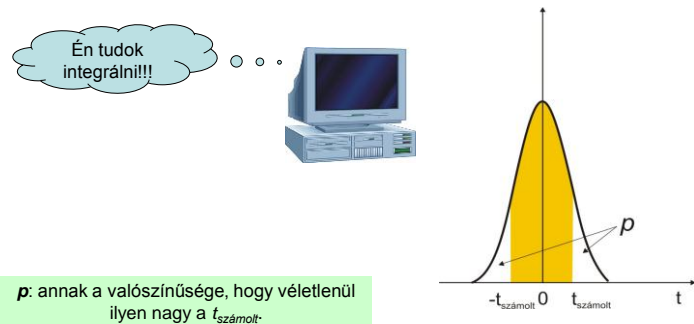
d.f.	0.1	0.05	0.02	0.01
1	6.31	12.7	31.8	63.7
2	2.92	4.3	6.96	9.92
3	2.35	3.18	4.54	5.84
4	2.13	2.78	3.75	4.6
5	2.02	2.57	3.37	4.03

szabadsági fok: (n-1)

Kiválasztunk egy alkalmas szignifikancia szintet!
Ha $\approx 2,78$ elvetjük, ha kisebb megtartjuk a nullhipotézist.

Döntés számítógép segítségével

A döntés

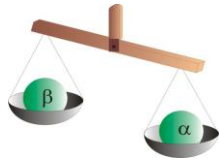
1. Ha a véletlen eltérés valószínűsége kicsi ($p(|t| \geq t_{krit}) \leq 5\%$) – **elvetjük** a nullhipotézist.
2. Ha a véletlen eltérés valószínűsége nagy ($p(|t| \geq t_{krit}) > 5\%$) – **megtartjuk** a nullhipotézist.

Tévedtem?

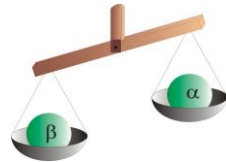
A hiba „mérlegelése”

Elvetjük a nullhipotézist

Az α a tévedés mértéke.
Minél kisebb p érték a
kedvezőbb.

Megtartjuk a nullhipotézist

A β (de általában nem
ismert) a tévedés mértéke.
Minél nagyobb p érték a
kedvezőbb.

Az egymintás t -próba feltétele

- A feladat: egy minta alapján döntés a μ értékéről.
- A változó **normális eloszlású** legyen.

Mi van, ha mégsem az?